

beschikking

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Handel, Kanton en Bewind
Zittingsplaats Alkmaar

zaaknummer / rekestnummer: C/15/290031 / HA RK 19-133

Beschikking van 14 november 2019

in de zaak van

[redacted]

wonende te Grootebroek, gemeente Stede Broec,
verzoeker,
advocaat mr. K.J. Zomer te Oosterhout,

tegen

1. naamloze vennootschap
ABN AMRO BANK N.V.,
gevestigd te Amsterdam,
verweerster,
advocaat mr. H. Scholten te Amsterdam,
2. de coöperatie
COOPERATIEVE RABOBANK U.A.,
gevestigd te Utrecht,
verweerster,
advocaat mr. S. Kuipers te Leeuwarden.

Partijen zullen hierna [redacted], "ABN AMRO" en "Rabobank" worden genoemd. ABN AMRO en Rabobank worden gezamenlijk ook "verweerders" genoemd.

1. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het verzoekschrift van 17 juni 2019 met producties;
- het verweerschrift van ABN AMRO met producties;
- het verweerschrift van Rabobank met producties, en
- de mondelinge behandeling van 3 oktober 2019. Hierbij is verschenen [redacted] bijgestaan door mr. Zomer voornoemd. Namens ABN AMRO is verschenen mevrouw [redacted], adviseur klachtenmanagement ABN AMRO, bijgestaan door mr. Scholten voornoemd en namens Rabobank de heer [redacted], medewerker BKR desk Rabobank, bijgestaan door mr. Kuipers voornoemd. Mr. Kuipers heeft tijdens de mondelinge behandeling pleitaantekeningen overgelegd.

2. De feiten

2.1. De feiten worden hieronder apart weergegeven voor wat betreft ABN AMRO en Rabobank.

ABN AMRO

2.2. [] is op 10 december 2007 (samen met zijn toenmalig echtgenote) een kredietovereenkomst voor een hypothecair krediet aangegaan met ABN AMRO voor een bedrag van € 400.000,00.

2.3. Vanaf december 2008 heeft [] achterstanden op dit krediet laten ontstaan en vanaf april 2013 is [] gestopt met het betalen van de maandtermijnen van dit krediet. Vanaf oktober 2012 heeft [] een aantal keer een ongeoorloofde debetstand laten ontstaan op zijn betaalrekening.

2.4. ABN AMRO heeft [] meerdere malen verzocht en gesommeerd tot betaling van de achterstanden. Daarbij is gewezen op het feit dat het niet aanzuiveren van de achterstand tot een registratie bij het Bureau Krediet Registratie (BKR) kon leiden. In 2013 heeft ABN AMRO de incasso van het krediet en de ongeoorloofde debetstand uit handen gegeven aan een incassobureau. Ondanks herhaalde sommaties is [] niet tot betaling overgegaan. Daarom zijn twee bijzonderheidscodes A (achterstand) geregistreerd in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van het BKR. Het incassobureau heeft vervolgens ingezet op verkoop van de woning van []. Na aftrek van de opbrengst van de verkoop van de woning van [] resteerde een restschuld op het krediet van € 189.080,62.

2.5. Op 9 april 2013 is de onderneming van [] failliet verklaard. In het kader van een schuldeisersakkoord is aan [] op 11 mei 2015 een zogenaamd Bbz-krediet verstrekt (op grond van het Besluit bijstandverlening zelfstandigen). Met dat krediet zijn de schuldeisers van [] in privé deels, naar rato van hun vorderingen en tegen finale kwijting betaald. ABN AMRO heeft als gevolg hiervan een bedrag van € 34.015,60 ontvangen voor het krediet en heeft een bedrag van € 154.972,03 af moeten boeken. Voor de schuld uit de ongeoorloofde debetstand heeft ABN AMRO een bedrag van € 40,60 ontvangen en heeft zij een bedrag van € 560,71 af moeten boeken. Voor die afboekingen zijn in september 2015 twee bijzonderheidscodes 3 geregistreerd in het CKI. Voornoemde registraties zijn zichtbaar tot 22 september 2020.

2.6. Bij brief van 5 april 2019 heeft [] zich tot ABN AMRO gewend met het verzoek de BKR-registraties door te halen. Bij e-mail van 13 mei 2019 heeft ABN AMRO aan [] laten weten dat [] niet in aanmerking komt voor doorhaling van de registratie.

Rabobank

2.7. Rabobank heeft aan [] een krediet ter beschikking gesteld van maximaal € 33.000,00. Onderdeel van de in dat verband gesloten overeenkomst was dat [] minimaal € 660,00 per maand zou bijschrijven op de bankrekening waarop het krediet ter beschikking werd gesteld.

2.8. [] heeft gebruik gemaakt van het krediet, maar heeft niet voldaan aan zijn maandelijks verplichting tot beschrijving van het overeengekomen bedrag. Rabobank heeft [] meerdere malen verzocht en gesommeerd de ontstane achterstand aan te zuiveren. Rabobank heeft [] er op gewezen dat Rabobank verplicht is om een betalingsachterstand van meer dan vier maanden te melden bij het BKR.

2.9. Ondanks meerdere verzoeken en sommaties is [] niet tot betaling overgegaan. Daarop heeft Rabobank de volledige vordering opgeëist en in dat kader een bijzonderheidscode 2 laten registreren in het CKI. Rabobank heeft naar aanleiding van het schuldeisersakkoord een deel van haar vordering op [] kunnen verhalen, namelijk 17,99%. Het resterende deel van haar vordering – ruim € 30.000,00 – heeft Rabobank moeten afboeken. Dit heeft geleid tot het registreren van twee bijzonderheidscoderingen in het CKI van het BKR. Er is een bijzonderheidscode 3 geregistreerd voor het afboeken van een bedrag van hoger dan € 250,00. Voornoemde registraties zijn zichtbaar tot 22 september 2020.

2.10. Op 5 april 2019 heeft [] een verzoek tot doorhaling van de bijzonderheidscoderingen bij Rabobank ingediend. Bij brief van 8 mei 2019 heeft Rabobank dit verzoek afgewezen gelet op de uitkomst van de door Rabobank verrichte belangenafweging.

3. Het verzoek en het verweer

3.1. [] verzoekt de rechtbank – kort gezegd – om ABN AMRO en Rabobank op grond van artikel 35 van de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG) te bevelen de bijzonderheidscoderingen in het CKI van het BKR te verwijderen in die zin dat de op grond van artikel 21 AVG gedane verzoeken tot verwijdering van de persoonsgegevens van [] uit het CKI van het BKR alsnog worden toegewezen.

3.2. [] stelt hiertoe – kort samengevat – dat ABN AMRO en Rabobank ten onrechte verwijdering van de bijzonderheidscoderingen hebben geweigerd. ABN AMRO en Rabobank zijn bij het registreren van gegevens verplicht tot een belangenafweging. In dit geval weegt het persoonlijk belang van [] bij verwijdering van de registratie zwaarder dan het belang bij handhaving van de registratie. Hij stelt hiertoe dat hij door de registratie onredelijk belemmerd wordt in de privésfeer en op zakelijk gebied. [] heeft in 2016 een woning gekocht door middel van een privaat verstrekte hypothecaire geldlening tegen een rente van 6%. [] is vanwege de hoogte van die rente voornemens de lening over te sluiten naar een andere hypothecaire geldlening tegen een gunstiger rentepercentage van circa 2%, zodat hij zijn maandlasten kan verlagen. Op zakelijk gebied dient [] momenteel alle producten direct te betalen in plaats van deze door middel van een doorlopend bedrijfskrediet aan te kunnen schaffen. Door de BKR-registraties wordt een dergelijk krediet niet aan [] verstrekt. Bovendien wil [] een grotere bedrijfsruimte huren voor zijn onderneming, wat nu niet mogelijk is vanwege de BKR-registraties. [] bevindt zich nu al jaren in een financieel stabiele situatie, waardoor bescherming tegen overkreditering niet meer nodig is. [] heeft namelijk het Bbz-krediet volledig afbetaald, heeft steeds voldaan aan zijn hypotheekverplichtingen (van zijn huidige hypothecaire geldlening) en hij genereert met zijn huidige onderneming voldoende omzet en inkomen.

3.3. ABN AMRO en Rabobank voeren verweer en concluderen tot afwijzing van het verzoek, met veroordeling van [] in de proceskosten.

3.4. ABN AMRO en Rabobank voeren – kort samengevat – aan dat de gegevensverwerking noodzakelijk is ter uitvoering van een wettelijke plicht als bedoeld in artikel 6 lid 1 sub c van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (EU) 2016/679 (AVG). De vraag of de verwerking noodzakelijk is op grond van die wettelijke verplichting, moet beantwoord worden aan de hand van een belangenafweging. Ten tweede voeren verweerders aan dat de persoonsgegevens worden verwerkt op basis van de verwerkingsgrondslag ‘taak van algemeen belang’ (artikel 6 lid 1 sub f BW). De uitkomst van de belangenafweging is – in beide gevallen – dat de belangen van [] niet zwaarder wegen dan de belangen bij handhaving van de registratie. ABN voert tevens aan dat niet aan een belangenafweging kan worden toegekomen gelet op een in september 2015 door [] en ABN AMRO gesloten vaststellingsovereenkomst. Van die vaststellingsovereenkomst maken de BKR-registraties onderdeel uit. [] kan niet terug komen op voornoemde gemaakte afspraak.

3.5. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. [] is ontvankelijk in zijn verzoek, omdat het verzoekschrift conform artikel 35 lid 2 UAVG binnen zes weken na de afwijzingen van Rabobank en ABN AMRO (8 mei 2019 en 13 mei 2019) is ingediend.

4.2. Op grond van artikel 8 van de Europese Richtlijn inzake consumentenkrediet (2008/48/EG) zorgen de lidstaten ervoor dat de kredietgever de kredietwaardigheid van de consument voor het sluiten van de kredietovereenkomst of het verhogen van de kredietlimiet beoordeelt op basis van toereikende informatie die, in voorkomend geval, is verkregen van de consument en, waar nodig, op basis van raadpleging van het desbetreffende gegevensbestand (kredietregistratie). Het doel van kredietregistratie is het beschermen van consumenten tegen overkreditering en andere problematische schuldsituaties en het beschermen van kredietaanbieders tegen kredietnemers van wie is gebleken dat zij hun schuld(en) niet (kunnen) aflossen.

4.3. Op grond van artikel 4:32 van de Wet op het financieel toezicht (Wft) nemen ABN AMRO en Rabobank als kredietaanbieders verplicht deel aan een stelsel van kredietregistratie. De registratie wordt uitgevoerd door het BKR. De registratie zelf vindt plaats in het CKI van het BKR. Op grond van artikel 4:34 Wft moet de kredietaanbieder voor de totstandkoming van een kredietovereenkomst of het verhogen van een kredietlimiet in het belang van de consument informatie inwinnen over diens financiële positie en beoordeelt hij, ter voorkoming van overkreditering van de consument, of het aangaan van de overeenkomst of de verhoging verantwoord is. Betalingsachterstanden of andere onregelmatigheden die ontstaan tijdens de looptijd van een kredietovereenkomst, worden in het CKI vermeld met bijzonderheidscodes. In het geval van [] zijn dat de codes A (achterstand), 2 (vordering opgeëist) en 3 (afboeking). In het kader van het deelnemen aan dat stelsel van kredietregistratie verwerken de kredietaanbieders persoonsgegevens. De

registratie in het CKI is aan te merken als verwerking van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 4 lid 2 AVG.

4.4. ABN AMRO en Rabobank zijn als deelnemers van de registratie gebonden aan het Algemeen Reglement (AR) van het BKR. In dat reglement zijn regels neergelegd waaraan de registratie van persoonsgegevens moet voldoen. Volgens artikel 3 lid 4 AR vindt de verwerking door het BKR – en dus ook door de kredietaanbieders – van persoonsgegevens haar rechtmatige grondslag in artikel 6 lid 1 onder f AVG. Reden hiervoor is dat de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van het BKR en haar zakelijke klanten.

Belangenafweging

4.5. Op grond van artikel 21 lid 1 AVG kan een persoon, in dit geval Veenstra, vanwege zijn specifieke situatie bezwaar maken tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens op basis van artikel 6 lid 1 onder f AVG. Dit bezwaar moet door de verwerkingsverantwoordelijke, in dit geval ABN AMRO en Rabobank, worden gehonoreerd, tenzij zij dwingende gerechtvaardigde gronden voor verwerking van de gegevens aanvoeren die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van Veenstra. Als de verwerkingsverantwoordelijke het bezwaar niet honoreert, kan de betrokkene de rechter zo nodig om een doeltreffende voorziening vragen (artikel 79 AVG en artikel 35 UAVG). De rechter toetst dan of sprake is van dwingende gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke die in dat specifieke geval zwaarder wegen dan de belangen van de betrokkene (overweging 69 AVG).

4.6. Deze afweging moet worden gemaakt aan de hand van de op het moment van de afweging bekende feiten en omstandigheden. Dat betekent dat hierbij ook feiten en omstandigheden kunnen worden betrokken die zich pas na de registratie hebben voorgedaan. Bij elke registratie moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit (Hoge Raad 9 september 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097 (*Santander*)). Dit brengt met zich dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de verwerking te dienen doel (proportionaliteitsbeginsel) en dat dit doel niet in redelijkheid op een andere, voor de betrokkene minder nadelige, wijze kan worden verwezenlijkt (subsidiariteitsbeginsel).

4.7. In het kader van een verzoek op grond van artikel 21 AVG moeten verweerders ingaan op de door aangedragen en met zijn specifieke situatie verband houdende redenen voor bezwaar. Omstandigheden die een rol kunnen spelen bij die beoordeling in het geval van code A, 2 en/of 3 zijn bijvoorbeeld:

- a. de omvang van de schuld en/of de achterstand;
- b. of een eventuele betalingsregeling goed is nagekomen;
- c. de hoogte van het afgeboekte bedrag;
- d. de reden voor (het ontstaan en voortbestaan van) de achterstand en de mate van verwijtbaarheid;
- e. de huidige financiële situatie van betrokkene en als deze weer stabiel is: hoe lang al;
- f. of de betrokkene andere schulden heeft;
- g. of sprake is geweest van ernstige (al dan niet structurele) wanbetaling;

- h. de omstandigheid dat betrokkene met de lening (bijvoorbeeld een hypothecaire lening tegen een marktconforme rente) niet kan wachten tot de vijfjaarstermijn is verstreken;
- i. het verstrijken van de tijd sinds het inlossen van de schuld.

4.8. Voor de beoordeling van deze zaak zijn de volgende omstandigheden van belang.

4.8.1. Bij de afweging is in de eerste plaats van belang dat de gebeurtenissen waar de registraties op zien (de ontstane achterstand, het opeisen van de schuld en de afboekingen) zich daadwerkelijk hebben voorgedaan. Onbetwist is dan ook dat de registraties op juiste gronden hebben plaatsgevonden.

4.8.2. De rechtbank overweegt dat het belang van handhaving van de vijfjaarstermijn van de registratie voldoende vast is komen te staan. Vast staat dat in de periode 2010-2016 sprake was van structurele wanbetaling. Daarnaast betroffen de schulden van Veenstra aan verweerders forse bedragen. Het is vast komen te staan dat [] in 2015 ruim € 450.000,00 privéschulden had. Na het doorlopen van het schuldsaneringstraject door [] is aan de concurrente schuldeisers slechts 17,99% van hun vorderingen uitbetaald. Verweerders hebben dus slechts een deel van hun vorderingen betaald gekregen; de rest van de vorderingen hebben zij moeten afboeken. De structurele wanbetaling en het schuldsaneringstraject duiden op een concreet risico van overkreditering. Het kan zo zijn dat de betalingsproblemen zijn gelegen in de tegenvallers op zakelijk gebied en de scheiding door [] van zijn ex-partner, maar dit ligt in de risicosfeer van [].

4.8.3. [] heeft gesteld dat hij zijn huidige hypothecaire geldlening wil oversluiten naar een lening met een marktconforme rente, zodat hij zijn maandlasten kan verlagen. Rabobank heeft betwist dat sprake is van een voldoende financieel belang aan de zijde van []. De door [] gestelde verlaging van zijn maandlasten over de periode tot 22 september 2020 zou in het meest gunstige geval maximaal netto € 1.600,00 bedragen, aldus Rabobank. [] heeft dit betwist, maar heeft zijn financiële belang niet nader onderbouwd terwijl dit wel op zijn weg had gelegen. Het door [] gestelde financiële belang is dus niet komen vast te staan. [] heeft ook gesteld dat de registraties verwijderd moeten worden om het mogelijk te maken voor hem om een bedrijfsruimte te huren en een bedrijfskrediet te verkrijgen. [] heeft tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders niet onderbouwd dat verhuurders het CKI van het BKR kunnen raadplegen en dat de registraties het huren van een bedrijfsruimte dus in de weg staan. Evenmin is komen vast te staan dat [] geen bedrijfsfinanciering kan krijgen en dat deze financiering noodzakelijk is. [] heeft deze belangen namelijk niet nader onderbouwd met stukken.

4.8.4. Bovendien heeft [] onvoldoende onderbouwd dat zijn huidige financiële situatie stabiel is. Er zijn door hem geen recente cijfers overgelegd van zijn inkomen, hij heeft in maart 2016 – dus kort na het schuldeisersakkoord en de afboekingen van september 2015 – opnieuw een (hypothecaire) geldlening van € 250.000,00 afgesloten, het staat niet vast dat hij aan zijn verplichtingen van zijn huidige hypothecaire lening voldoet, hij had eind 2018 een schuld bij de Belastingdienst, hij is recent een betalingsregeling met de Belastingdienst niet nagekomen en er staat nog een deel van het Bbz-krediet open, terwijl dit in 2018 afgelost had moeten zijn. [] heeft – hoewel hij hiertoe in de gelegenheid is gesteld – voorgaande stellingen van de banken niet betwist, waardoor deze vast zijn

- h. de omstandigheid dat betrokkene met de lening (bijvoorbeeld een hypothecaire lening tegen een marktconforme rente) niet kan wachten tot de vijfjaarstermijn is verstreken;
- i. het verstrijken van de tijd sinds het inlossen van de schuld.

4.8. Voor de beoordeling van deze zaak zijn de volgende omstandigheden van belang.

4.8.1. Bij de afweging is in de eerste plaats van belang dat de gebeurtenissen waar de registraties op zien (de ontstane achterstand, het opeisen van de schuld en de afboekingen) zich daadwerkelijk hebben voorgedaan. Onbetwist is dan ook dat de registraties op juiste gronden hebben plaatsgevonden.

4.8.2. De rechtbank overweegt dat het belang van handhaving van de vijfjaarstermijn van de registratie voldoende vast is komen te staan. Vast staat dat in de periode 2010-2016 sprake was van structurele wanbetaling. Daarnaast betroffen de schulden van [] aan verweerders forse bedragen. Het is vast komen te staan dat [] in 2015 ruim € 450.000,00 privéschulden had. Na het doorlopen van het schuldsaneringstraject door [] is aan de concurrente schuldeisers slechts 17,99% van hun vorderingen uitbetaald. Verweerders hebben dus slechts een deel van hun vorderingen betaald gekregen; de rest van de vorderingen hebben zij moeten afboeken. De structurele wanbetaling en het schuldsaneringstraject duiden op een concreet risico van overkreditering. Het kan zo zijn dat de betalingsproblemen zijn gelegen in de tegenvallers op zakelijk gebied en de scheiding door [] van zijn ex-partner, maar dit ligt in de risicosfeer van [].

4.8.3. [] heeft gesteld dat hij zijn huidige hypothecaire geldlening wil oversluiten naar een lening met een marktconforme rente, zodat hij zijn maandlasten kan verlagen. Rabobank heeft betwist dat sprake is van voldoende financieel belang aan de zijde van []. De door [] gestelde verlaging van zijn maandlasten over de periode tot 22 september 2020 zou in het meest gunstige geval maximaal netto € 1.600,00 bedragen, aldus Rabobank [] heeft dit betwist, maar heeft zijn financiële belang niet nader onderbouwd terwijl dit wel op zijn weg had gelegen. Het door [] gestelde financiële belang is dus niet komen vast te staan. [] heeft ook gesteld dat de registraties verwijderd moeten worden om het mogelijk te maken voor hem om een bedrijfsruimte te huren en een bedrijfskrediet te verkrijgen. [] heeft tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders niet onderbouwd dat verhuurders het CKI van het BKR kunnen raadplegen en dat de registraties het huren van een bedrijfsruimte dus in de weg staan. Evenmin is komen vast te staan dat [] geen bedrijfsfinanciering kan krijgen en dat deze financiering noodzakelijk is. [] heeft deze belangen namelijk niet nader onderbouwd met stukken.

4.8.4. Bovendien heeft [] onvoldoende onderbouwd dat zijn huidige financiële situatie stabiel is. Er zijn door hem geen recente cijfers overgelegd van zijn inkomen, hij heeft in maart 2016 – dus kort na het schuldeisersakkoord en de afboekingen van september 2015 – opnieuw een (hypothecaire) geldlening van € 250.000,00 afgesloten, het staat niet vast dat hij aan zijn verplichtingen van zijn huidige hypothecaire lening voldoet, hij had eind 2018 een schuld bij de Belastingdienst, hij is recent een betalingsregeling met de Belastingdienst niet nagekomen en er staat nog een deel van het Bbz-krediet open, terwijl dit in 2018 afgelost had moeten zijn. [] heeft – hoewel hij hiertoe in de gelegenheid is gesteld – voorgaande stellingen van de banken niet betwist, waardoor deze vast zijn

komen te staan. Er kan dus niet van een (langdurig) financieel gezonde situatie aan de zijde van gesproken worden. De registratie is dan ook in dit geval daadwerkelijk nodig om tegen overkreditering te beschermen en andere kredietinstellingen te waarschuwen.

Conclusie

4.9. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat ABN AMRO en Rabobank voldoende hebben onderbouwd dat sprake is van dwingende gerechtvaardigde belangen van de verweerders die in dit specifieke geval zwaarder wegen dan de belangen van . Het verweer slaagt dus. De overige verweren behoeven dus geen behandeling meer. Conclusie is dat de belangen van het nog (circa een jaar) handhaven van de registraties zwaarder wegen dan het belang van bij verwijdering ervan. Het verzochte zal dus worden afgewezen.

4.10. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat voor zover een beroep heeft gedaan op andere wetsartikelen, daar geen concreet verzoek aan verbonden is zodat deze niet hoeven te worden beoordeeld.

Proceskosten

4.11. zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. Deze kosten worden aan de zijde van ABN AMRO en Rabobank tot op heden begroot op:

ABN AMRO

- griffierecht € 639,00
- salaris advocaat € 1.086,00 (2,0 punten x tarief € 543,00)

Rabobank

- griffierecht € 639,00
- salaris advocaat € 1.086,00 (2,0 punten x tarief € 543,00)

4.12. De door ABN AMRO gevorderde wettelijke rente over de proceskosten zal als onweersproken worden toegewezen als hieronder vermeld.

5. De beslissing

De rechtbank

- 5.1. wijs het verzochte af,
- 5.2. veroordeelt in de proceskosten, tot op heden aan de zijde van Rabobank begroot op een bedrag van € 1.725,00,
- 5.3. verklaart deze beschikking tot zover uitvoerbaar bij voorraad,
- 5.4. veroordeelt in de proceskosten, tot op heden aan de zijde van ABN AMRO begroot op een bedrag van € 1.725,00, te voldoen binnen veertien dagen na datum van deze beschikking, en – voor het geval voldoening van genoemde kosten niet binnen de

gestelde termijn plaatsvindt – te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over de kosten te rekenen vanaf de vijftiende dag na de datum van deze beschikking tot de dag van volledige betaling,

5.5. veroordeelt in de na deze beschikking ontstane kosten aan de zijde van ABN AMRO, begroot op EUR 157,00 aan salaris advocaat, te voldoen binnen veertien dagen na datum van deze beschikking, en – voor het geval voldoening van genoemde kosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt – te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over de kosten te rekenen vanaf de vijftiende dag na de datum van deze beschikking tot de dag van volledige betaling.

Deze beschikking is gegeven door mr. A.E. Merkus en in het openbaar uitgesproken op 14 november 2019.

VOOR GROSSE AFGEGEVEN

de griffier

14-11-2019